

et nordisk Ord, have vi dog Ordet „Gran“, f. Ex. i „Støvgran“. „Gram“ er egentlig det Samme som „Gran“, der betyder „Hvedekorn“, fordi man oprindeligt brugte Hvedekorn til den lille Vægt. Om Ordet „Liter“ skal jeg ikke udtale mig i Diebliffet, men jeg har Formodning om, at det ogsaa er i Familien, og Ordet „Sektare“ behøve vi ikke, thi vi kunne ligesom udtænke det ved at sige saa og saa mange Kvadratmeter. Hvad endelig angaar Ordet „Ton“, som er rent engelsk, behøver det slet ikke at staa i Loven. — Naar det er blevet udtalt — jeg tror navnlig, det var af det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds (Zauber) — at vi skulde begynde at gaa i Skole igjen, da er det Noget, som godt kan siges, men dog med en vis Begrænsning. Naturligvis skal den Slægt, der nu lever, lære Noget i saa Henseende; men vi maa erindre, at det Offer, vi her bringe, vil komme alle de følgende Slægter til Gode, idet disse derefter naturligvis ikke behøve at gaa saa meget i Skole. Vi have maattet gaa meget i Skole for at lære disse udviklede Forhold, men naar vi nu indføre det nye System, ville vi spare vore Efterkommere mange Timer, fordi det vil blive saa meget lettere for dem. Det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds brugte det nævnte Udtryk i Anledning af, at han sagde: Bille vi f. Ex. have at vide, hvormange Kvadratmil Holland og andre Lande ere, skulde vi først sætte os ind deri. For det Første vil jeg nu sætte et stort Spørgsmaalstegn ved, om vi Alle vide, hvormange Kvadratmil Holland er. (En Stemme: Det have vi lært i Skolen.) Ja, det have vi ganske vist lært, og vi have lært mange andre Ting, men jeg tvivler dog om, at ret Mange paa staaende Fod kunne sige, hvormange Kvadratmil Holland er. Det er imidlertid ogsaa ligeegyldigt, thi man behøver ikke at gaa ret langt for at staffe sig en Bog, hvori det staa, f. Ex. Gotha-Kalenderen. I en vis Henseende skulle vi Alle gaa i Skole igjen, thi vi kunne jo sige, at vi skulde lære, saa længe vi leve. Jeg lærte saaledes en Ting af det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Krusse), der forbausede mig Noget, nemlig at Ejere sælges efter Vægt. (En Stemme: Det er rigtigt!) Det forundrede mig at høre, og man slipper saaledes virkelig ikke for igjen at gaa i Skole paa en eller anden Maade. — Det ærede Medlem fra Slagelse (Zauber) talte ogsaa om de store Bankefæligheder, der vilde være forbundne med at omsætte fra det ene Maal til det andet, og mente, at man næsten vilde være nødt til at gaa med en Label over Decimalerne i sin Bestelomme for at faae udtrykt, hvormange Fod en Meter er. Jeg tror nu, det er overmaade let een Gang for alle at mærke sig et eneste af disse Tal, og derfor at gjøre Overgangen til alle de andre, thi det er saa overmaade let at regne med disse Tal,

fordi det er Mangefold af 10, Decimaler helt igjennem. Man skal blot mærke sig, at Meteren er 3 Fod og nogle Decimaler, og jeg skal, for at hjælpe det ærede Medlems Huskommelse, blot nævne Aarstallet 1862, hvori vi have de 4 første Decimaler. Han behøver ikke mere; det er tilstrækkelig nøagtigt, tilmed da den næste Decimal er Hul. Deri har han tilstrækkeligt under alle de Livsforhold, hvorved han vil faae Leilighed til at bruge Meteren. Derimod har man altid i sin Somme noget Andet, som vil være til stor Hjælp, nemlig Mønststykker, ved Hjælp af hvis Løermaal man altid, naar man først har mærket sig dem, kan danne sig en Forestilling om Maalenes Størrelse (S. N. Hansen: Hør!). Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, som indpaa en Bemærkning, jeg tidligere havde gjort, nemlig om den Tilskyndelse, den høje Regjering havde faaet fra den svenske Regjering, og mente, at vor Regjering ikke skulde byde det danske Folk Noget, med Hensyn til hvilket man kunde sige, at den svenske Regjering havde øvet et Tryk paa den danske. Jeg tror ikke, at det var en Fremstilling, som stemmer med Virkeligheden. Jeg vil gjentage, at, er der her Tale om noget Tryk, er det det svenske Folk, som gennem sin Rigsdag har øvet et Tryk paa den svenske Regjering, og har bedet den om, saa hurtigt som muligt at faae Meterystemet indført, men vel at mærke Skulder ved Skulder med Brødrefolkene, baade det norske og det danske. Det er det, hvorom det har bedet, og naar jeg nævner dette, tror jeg, det vil faae et bedre Udseende og blive lettere at modtage, ogsaa for det ærede Medlem, hvorfra denne Fremstilling kom, naar jeg i den Anledning minder om nogle Ord, der staa i et Program, paa hvilket jeg tror, at de Allerfleste af os i denne Sal mere end een Gang ere blevne valgte. Det er nogle Ord, som besvare ere traadte noget i Skygge, men som høve til dem, jeg sætter mest Pris paa i dette Program. De gaa ud paa, at man ønsker enhver Tilnærmelse mellem de tre nordiske Lande, som kan fremme Folkenes Brodersind og den aandelige og materielle Udvikling, og da det her gjælder om en Sag, som tilsigter en Tilnærmelse, der har Hensyn til den materielle Udvikling, tror jeg, at man er i den fuldeste Overensstemmelse med dette Program, naar man stiller sig venligt til denne Sag. Jeg skal imidlertid ende med at sige, hvad jeg begynde med i mit første Foredrag, at jeg ikke gaar videre end til at stille mig venligt til denne Sag. Jeg hører ingenlunde til dem, som selv om det laa i min Haand i dette Diebliff, vilde søge at faae denne Sag hurtig bragt igjennem. Jeg ønsker ikke, at den skal gennemføres, før vi have den Tælese, at Folket er med.

Beth: Det var et enkelt Forhold, som jeg